Як побачу я квіти пахучі,
Моє серденько враз защемить,
З очей сльози поллються пекучі,
Бо, побачивши квіти пахучі,
Милий образ згадаю в ту ж мить.

Як побачу я зіроньку ясну,
То не видко других уже зір;
Нарікаю на долю безщасну,
Бо, побачивши зіроньку ясну,
Я згадаю коханої зір.

Як пташки стануть в ірій летіти
Від морозів у нашім краю,
Вся душа починає боліти,
Бо я плачу, як стануть летіти,
Спогадавши недолю свою.